

Posudek oponenta diplomové práce

Název: Software a jeho využívání na základních a středních školách v České republice
Autor: Bc. Čížinský Lukáš
Vedoucí ZP: doc. RNDr. Štěpán Hubálovský, Ph.D.
Oponent ZP: Ing. Petr Voborník, Ph.D.

Cílem diplomové práce bylo zjistit, který software je na českých školách nejpoužívanější, popsat principy a základy tohoto softwarového vybavení a jeho dostupnost pro školská zařízení.

Práce je rozdělena na část teoretickou (není nadepsána) a praktickou (je nadepsána). Teoretická část (kap. 2–7) v jednotlivých kapitolách popisuje jednotlivé operační systémy, kancelářské aplikace, grafické programy, internetové prohlížeče, program Bakaláři a „eLearning“. Praktická část (kap. 8–9) pak prezentuje výsledky z provedeného dotazníkového šetření.

V teoretické části autor vytvořil podrobný ucelený přehled základního dostupného software (OS a Office), včetně jeho historie a způsobů jak jej školy mohou získat. Seznam grafických programů je však dosti stručný, přehled internetových prohlížečů více méně zbytečný (jsou jen popsány bez uvedení důvodu, proč by některý z nich měl být pro výuku vhodnější než ostatní), popis programu Bakaláři ve srovnání a významem ostatního SW natolik stručný (1,5 stránky), že tam ani nemusel být, což lze říci i o kapitole eLearning.

V teoretické části autor uvádí celou řadu historických a technických údajů, ovšem odkazy na literaturu ne všechny z nich doprovází. Odkazy na zdroje u tabulek pak sice jsou, ovšem ne jako zcela jednoznačné URL, ale jen jako doména (např. cs.wikipedia.org u Tab. 6). Některé údaje jsou také neúplné nebo nepřesné (např. v Tab. 2 chybí Windows ME a u Windows 10 je uveden datum vydání 30. 9. 2014, avšak to je plánováno až na 29. 7. 2015).

Vytknout lze i poněkud nepřehledné členění kapitol, kdy nadpisy různých úrovní mají zcela totožný font (např. viz str. 24) a číslování hlavních kapitol začíná dvojkou. Číslování odkazů na zdroje je pak číslováno nesouvisle, jak z ohledu pořadí výskytu odkazů v textu (začíná číslem 23), tak i z ohledu abecedního či chronologického řazení zdrojů v kap. 11. V abstraktu, úvodu a několika dalších místech se navíc vyskytuje několik ne zcela vhodně stylizovaných vět s chybnou interpunkcí a pravopisnými chybami.

Praktická část je věnována dotazníkovému šetření. Nejprve jsou popsány obecné definice různých typů dotazníků a otázek, což je spíše teorie. Následuje výpis otázek dotazníku a na ně nabídnutých odpovědí, což je spíše příloha. Dalších 41 stran obsahuje sloupcové grafy (max. 2 na stránku) vyhodnocujících jednotlivé otázky dotazníků, rozepsané zvlášť za jednotlivé kraje. Doplňkový text pouze uvádí počet respondentů a výsledky zjevné již z těchto grafů. Toto celé tedy mohlo být taktéž v příloze.

Zcela schází popis toho, jakým způsobem byl průzkum realizován (on-line, papírově, telefonicky, korespondenčně, osobně...) ani jakým způsobem byly získány kontakty na dané školy. Platí-li totiž to co je v textu uvedeno, tj. že uvedené počty se týkají různých škol, nikoli jen učitelů či studentů z několika málo škol, je jejich počet skutečně úctyhodný. Zajímavý je zároveň i neobvykle vysoký podíl návratnosti vyplněných dotazníků, který za jednotlivé kraje osciluje okolo 40%. I z tohoto důvodu by bylo vysvětlení zvolené metodiky velmi žádoucí.

Výsledky jsou prezentovány jako prosté četnosti zvolení jednotlivých odpovědí na jednotlivé otázky. Chybí jakýkoli rozbor korelací mezi otázkami, nebo rozbor toho, co by respondenti zadali pod volbou *jiné* (např. co používají místo programu Bakaláři nebo Moodle – např. graf přes půl stránky na Obr. 95 nadepsaný Moodle s 6% sloupcem *Ano* a 94% sloupcem *Ne* o používání eLearningu v ČR, jak je pod ním uvedeno, mnoho nevyovídá). Výsledky jsou navíc zcela nesmyslně rozděleny podle krajů, tj. dle pro práci naprosto nevhodného kritéria, čímž vyhodnocení dotazníku nabývá nepoužitelného, nicneříkajícího rozsahu. V závěrečném souhrnu je pak vyhodnocení za celou ČR, ale porovnání těchto krajů, když už byly takto rozepsány, chybí. Zajímavější by bylo dělení např. na ZŠ a SŠ či podle nějakých dalších kritérií, ale muselo by rozhodně následovat vzájemné srovnání těchto výsledků z jednotlivých skupin, nikoli jen obyčejný výpis výsledků.

I přes velkou spoustu formálních a logických nedostatků doporučuji práci k obhajobě a v případě uspokojivého zodpovězení následující otázky navrhuji známku **dobře**.

V rámci obhajoby před komisí bych se autora zeptal, *na přesný postup, jakým realizoval v práci prezentované dotazníkové šetření.*

V Hradci Králové 13. 6. 2015

Ing. Petr Voborník, Ph.D.